

Det fremgik heraf, at Danmark havde fået en henstilling om at udvide sin kampklare dækningsstyrke så meget, at der til stædighed var en division, bestående af fuldt uddannede soldater, under våben. „En division er ca. 18 000 mand foruden befalingsmænd m. v. Det hold, der indkaldes hvert halve år, er vel kun ca. 9 000 mand, men det første halve års hold er jo rekrutter, der ikke er sådan uddannede, at de kan overføres til de kampklare styrker. Med den nuværende 12 måneders tjenestetid har vi derfor kun uddannede folk svarende til et halvt års hold eller en halv division. For at få en hel division må vi forlænge tjenestetiden til 18 måneder, således at der er tre halve års hold hver på ca. 9 000 mand til hæren — heraf det ene halve års hold under rekrutuddannelse, medens de to andre halve års hold tilsammen indgår i den opstillede dækningsstyrke. Henstillingen går derfor ud på, at vi så snart som muligt skal *forlænge tjenestetiden til 18 måneder.*

Udover dette er der en række mere specielle henstillinger af militær karakter, f. eks. at vi yderligere skal forøge den hårde kerne i hæren udover det, der allerede er besluttet.“

Regeringen var efter at have overvejet sagen kommet til det resultat, at man måtte forlænge tjenestetiden til 18 måneder. Dette kunne dog af praktiske grunde ikke ske straks, men tænktes gennemført således, at forlængelsen først fik virkning for de værnepligtige, der kom ind i maj 1952.

Angående sagens finansielle side udtalte ministeren: „Her er forholdet det, at den forlængede tjenestetid, der jo betyder en større fast styrke på op imod 10 000 mand, vil betyde forøgede driftsudgifter på 70—80 mill. kr. årlig. Indenfor den 3 års periode, der her behandles, vil dette blive aktuelt i godt og vel et år, nemlig fra maj 1953 til slutningen af juni 1954. Men dertil kommer betydelige eengangsudgifter til kasernebyggeri, anskaffelse af inventar, udvidelse af skydeterræner m. v. Selvom vi kan få elementer udefra til færdigbyggede kasernebarakker, vil disse eengangsudgifter formentlig nærme sig 200 mill. kr. Alene forlængelsen af tjenestetiden vil derfor i 3 års perioden 1951—54 koste så meget, at dette vil bringe vort samlede budget for de tre år op fra de nævnte 2 220 mill. kr. til ca. 2 500 mill. kr. Hertil kommer imidlertid spørgsmålet om finansieringen af den del af de militære anlægsarbejder her i landet, der opføres i fælles interesse, idet de ikke blot har betydning for forsvaret af Danmark, men mere direkte indgår som et led i det samlede vestlige forsvar. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen talte om stationering af fremmede tropper i Danmark. Dette spørgsmål har ikke foreligget, men det er klart, at under en eventuel krig ville der komme et samarbejde mellem flyverstyrker og andre styrker de forskellige lande imellem, og derfor kan militære anlægsarbejder udført i et land have indirekte betydning også for de andre landes forsvar.